

# DROBIŽ





**ŠOLSKO LETO 2018 / 2019**  
**ŠTEVILKA 1**

**DROBIŽ je šolsko glasilo**  
**učencev od 3. do 5. razreda**  
**OŠ FRANCETA PREŠERNA**  
**KRANJ,**  
**Podružnica Kokrica**

**UREDNIŠKI ODBOR:**  
**Tanaja Čufer,**  
**Ema Mrgole,**  
**Hana Sobočan,**  
**Vanesa Vujanović**

**Mentorica: Anita Žibrek, prof. RP**

**LOKACIJA IN DATUM IZDAJE**  
**DROBIŽA:**  
**Kokrica, junij 2019**

Slika na naslovnici:  
Lučka, 5. c

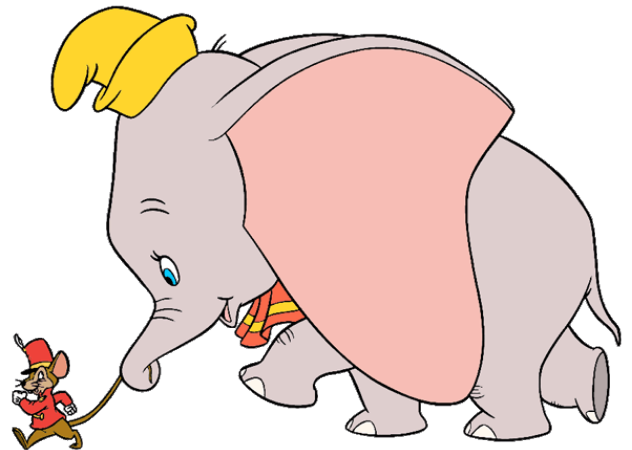
## **NAMESTO UVODA ☺**

Gresta slon in miška na morje, slon gre v vodo,  
miš se začne dreti:

»Slon, pridi ven!«

Slon poslušno pride iz vode, miška pa:

"Ne najdem kopalk, sem mislila, da si mi jih ti ukradel."



Učiteljica glasbe vpraša učenca:

»Kateri je tvoj najljubši inštrument?«

Pa odgovori učenec:

»Šolski zvonec!«





## Popravljalnica igrač

V naši vasi stoji osamljen park. Samo še redki otroci hodijo tja. Tam je veliko dreves. Nekega dne so se otroci odpravili v park in se igrali na drevesih. Naslednji dan so ponovno odšli v park. Želeli so se igrati na drevesih, ampak pri enem izmed njih so opazili nekaj nenavadnega. Nekaj, česar prejšnji dan ni bilo tam. Bila so vrata v drevo. Otroci so vstopili. Notranjost drevesa je bila polna igrač. Otroci so presenečeno strmeli v te igrače. Videti je bilo, kot da je počila bomba. Neki gospod po imenu Bert je sedel za klopjo in jih opazoval, kako gledajo igrače.

»Ste se nagledali otroci?« jih je vprašal. Otroci so mu navdušeno prikimali. Vprašali so ga, če so tiste igrače naprodaj. On pa jim je odgovoril, da je to le popravljalnica igrač.



Manca, 2.c

Žiga, 3. č

## Čudež v parku

Nekega dne sem šel v park. Tam ni bilo ničesar drugega, razen enega samega drevesa. Bilo mi je dolgčas, zato sem šel na igrala nasproti parka. Čez kakšno uro sem odšel nazaj domov.

Naslednji dan pa sem se ponovno odpravil v park. Tedaj je tam stala popravljalnica igrač. Vse moje polomljene, pokvarjene, strgane in zlomljene igrače so bile tam. Popravljene. Bil sem najsrečnejši otrok na svetu. Moja najljubša igrača, opičjak Nejc, pa je oživel. Ni bil več le moja najljubša igrača, temveč tudi najboljši prijatelj.

Tim Zupančič, 3. č



## MOJA MAMICA

Moji mamici je ime Bojana. Stara je 39 let, čeprav se rada pošali z manjšo številko. Obraz ima bolj podolgovat, na njem so izrazite rjave oči. Ima rjave obrvi in majhen nos. Lase ima kratke in goste ter svetlejše barve. Velika je približno 165 centimetrov. Njena postava je vitka in športna. Velikokrat je oblečena v športno elegantna oblačila, ki so bolj živahnih barv. Največkrat je obuta v športne čevlje, redkokdaj nosi čevlje s petami. Rada je v naravi in rada potuje z družino. Tudi otroke ima zelo rada in jim govori vznemirljive zgodbe. V prostem času se ukvarja s športom, rada peče in šiva.

Gaja Z., 4. c



# DROBIŽ



Žana, 1.č

## Poletni tabor (domišljajska zgodba)

V mestu je živel mlad fant po imenu Tilen. Star je bil deset let. Hodil je v četrti razred.

Nekega dne mu je mami povedala, da odhaja na poletni tabor za pridne otroke, saj je bil Tilen v šoli uspešen in zagnan učenec. Na taboru bo deset dni. Fant ni vedel, da gredo v kamp. Spali bodo v šotorih, vsako noč sedeli ob ognju in se pogovarjali pozno v noč. Tilnu se to sploh ni zdelo slabo. A ko je izvedel, da gredo zraven tudi Andrej, Jakob in Miha, se mu ni zdelo več tako zabavno. Do tedaj je bil na šolskih taborih vedno z njimi v sobi, zato je vedel, da Andrej smrči, Jakob ga brca, Miha pa govori v spanju. Naslednji dan sta z mami že pakirala vse potrebno za tabor. Celih deset dni bolečine, smrčanja in slabega spanca ga čaka! Joj!

V ponedeljek zjutraj so se s kombijem odpravili na pot. Ko so prispeli na cilj, je žalostno ugotovil, da je v sobi že spet z Andrejem, Jakobom in Mihom. Vsak dan so zjutraj po zajtrku hodili na sprehode. Ob vrnitvi pa je bil že čas za kosilo. Do večernih ur so posedali ob ognju in klepetali o raznih zadevah. Zvečer pa so se lahko igrali družabne igre. Tilen pa je šel raje spat, še preden bi začutil bolečino zaradi brcanja ali kaj drugega.

Po petih dneh je komaj še stal na nogah. Spodbujal se je, da je že na polovici in da ga čaka le še pet dni in potem bo konec tega trpljenja. Čas je minil kot blisk in že je bil tukaj zadnji dan. Po zajtrku jih je kombi odpeljal nazaj domov. Ko je Tilen prišel domov, je bil tako zaspan, da je bila prva pot, ko je stopil skozi vrata domače hiše, pot do postelje.

Bor, 3. č

## Škrat Špičouh

Majhen škratek Špičouh,  
sploh ni velik potepuh.  
V domku malem sam živi,  
na pomoč ti hitro prihiti.

Sam naravo prebudi,  
pomladi nikoli ne prespi.  
Če mogoče je osamljen,  
pride k njemu škrat Ivan.

Julija, Lovro, Sara P., Mark, 3. c



Bine, skupina Zajček



## Kot da sem stara šestnajst let (domišljijski spis)

Stara sem šestnajst let in hodim v srednjo šolo.

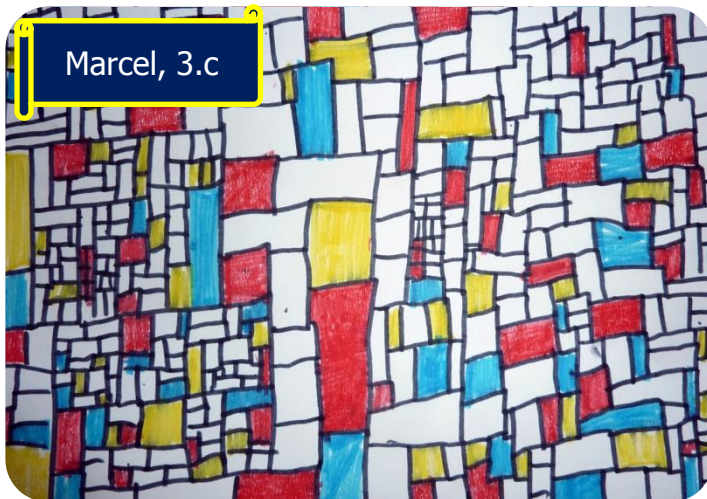
Pred kratkim sem imela rojstni dan. Zato sem dobila psa. V prostem času hodim na atletiko. Zelo rada sem s prijateljicami. Z najboljšo prijateljico Gajo hodiva skupaj na atletiko.

Nekega dne, ko sva se vračali s treninga in se ustavili še pri meni, mojega psa ni bilo zunaj. Zaradi tega sem se zelo prestrašila in ker je bila že tema, me je bilo malo strah. Iz nahrbtnika sem vzela svetilko in z njo svetila v temo. Z Gajo sva ga klicali, a se ni oglasil. Šli sva po cesti, a ga ni bilo. Mami me je poklicala, ker jo je že skrbelo zame. Z Gajo sva šli vsaka na svoj dom.

Naslednji dan pa sem se spomnila, da je moj pes mogoče pri sosedovi psički.

Poklicala sem Gajo in ji to tudi povedala. Dobili sva se in šli k sosedu. Soseda pa je povedala, da je bil res tam, a da je nato odšel proti gozdu. Mislila sem, da ga ne

bova nikoli našli. Vendar sva šli vseeno pogledat v gozd. Klicali sva ga in ga iskali, a brez uspeha. Bili sva že utrujeni, zato sva se ustavili in si odpočili. Ko sva šli naprej, sem zaslišala cviljenje in takoj sem vedela, da je to on. Stekla sem k njemu, ga objela in odpeljala domov. Doma sem ga skopala in mu dala brikete. Gajo sem povabila na kosilo in se ji še enkrat zahvalila. Malo sva se še pogovarjali, potem pa je Gaja še enkrat pobožala mojega psa in odšla domov.



Marcel, 3.c

Živa, 4. c

## MAMI

Moji mami je ime Klavdija, stara je 40 let. Obraz ima podolgovat in pegast, ima rjave oči, črne obrvi, raven nos in rjave skodrane lase. Visoka je 172 centimetrov. Večinoma nosi črna oblačila, včasih kavbojke, doma pa ima največkrat oblečeno trenirko. Za v službo obuje čevlje z višjo ali nižjo peto, ko ni v službi, pa nosi športno obutev.

Med vikendom rada kuha in peče. Med tednom pa preživi manj časa z družino, ker ima tako naravo dela. Službo opravlja v banki. Prosti čas preživi skupaj z družino. Rada hodi v hribe, na sprehode, v kino in igra družabne igre.

Jean Carlo, 4. c



Zala, skupina Miška



## Govoreči telefon



Nekoč je živela deklica po imenu Ana. Prišel je njen rojstni dan. Za darilo je dobila majhno belo mucko, ki ji je dala ime Belka. Zanj je zgradila prelepo rjavo utico. Dobila je tudi telefon, a ji je bila mucka Belka veliko bolj všeč. Ni pa vedela, da je telefon čaroben. Znal je namreč govoriti, a ni nič spregovoril, saj je bil preveč žalosten, ker se Ana še zmenila ni zanj. Z Belko sta se po cele dni igrali, ko pa je ob večerih prišla v hišo, je povečerjala in odšla spat. Telefon pa je samo tičal v prašnem kotu. Nekega dne pa je Ana le vzela telefon v roke. Telefon se je razveselil. Toda ne za dolgo. Ko je prišla ven, ga je odvrгла v muckino utico in nadaljevala igro z Belko. Tudi utica je tako postala govoreča in je Belki naročila, naj Ano pelje v gozd, ker bo tam srečala ptičico, ki ji bo zaupala skrivnost. Mucka je Ano peljala v gozd, ptičica pa ji je povedala, da je telefon govoril. Ko je Ana to izvedela, je takoj stekla domov. Doma je hotela pobrati telefon iz ute, a telefona ni bilo. Iskala ga je, tudi mucka ga je iskala, pa tudi ptičica, a nobena ga ni našla. Ana je bila zelo žalostna. Vsa objokana je prišla do reke, pri kateri se je pogosto igrala. Nekaj časa je premišljevala, potem pa je zaslišala tiho ropotanje. Zagledala je telefon. Takoj ga je vzela v roke, ga objela, potem pa se je cel dan igrala s telefonom in z Belko.

Živa, 4. c

## Delo na kmetiji (domišljajska zgodbica ob sličicah)

Nekega jutra sta mama Nada in ata Tone hranila živali. Na kmetiji so imeli: kokoške, račke, goske, petelina, pava in še veliko drugih živali. Potem sta šla mama Nada in sin Alen v hlev. Mama je molzla kravo, Alen pa je pometal hlev. Kasneje sta šla mama Nada in ata Tone obirat jabolka in pobirat druge pridelke. Na kmetiji so nato naredili stojnice in tržnico. Ljudje so kupovali njihove pridelke. Na vsem lepem je pes Flafi izginil. Vsi so ga iskali po celi kmetiji. O njem pa ne duha ne sluha.

Eden od kupcev na kmetiji je doma v svojem avtu opazil psa Flafija. Medtem so ga na kmetiji še vedno iskali. Naslednjega jutra je kupec Flafija pripeljal nazaj na kmetijo. Vendar tam ni bilo nikogar. To pa zato, ker so šli lastniki kupit novega psa po imenu Maks, saj Flafija niso našli. Kupec je Flafija peljal v avtu nazaj proti svojemu domu in tako so se na cesti srečali. Kupec in Flafi ter lastniki z novim psom. Od takrat je imel pes Flafi novega pasjega prijatelja.



Sara, 3. c

Bor, 3. č



# DROBIŽ



## JEZA

Ne bom! Ne bom več dobra pevka!  
Ne bom več lepo pela,  
raje bom v veselje poletela.  
Zdaj bom samo še 'fušala'  
in sladkarije okušala.

Mikrofon bom na tla zagnala  
in gledalcem fige kazala.  
Samo še la, la, la bom pela  
in nastopala kot kislja jera.

Kovanček vrgla bom v vodnjak,  
to lahko zapoje vsak.  
Sem ne bom več prišla,  
raje bom zvezde gledala.

Jezna direktorica je prišla,  
ker mikrofon mi je padel na tla.  
Popevko leta so razglasili,  
mene pa v kotu mirili.

VSEM, PRAV VSEM, SE BOM UPRLA!!!  
Moja hišica iz kock se je podrla.

Gaja Z., 4. c



Gaja Z., 4. c



Tajda, skupina Sovica

## Indija Koromandija

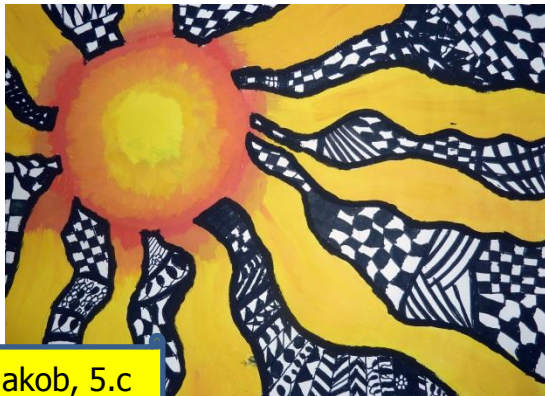
Za desetimi gorami in za enajstimi vodami se nahaja skriven otok Indija Koromandija. Tam živijo zmaji in čuvajo sladkorna drevesa. Na ta otok se je podal raziskovalec dedek Franci, ki so ga klicali Pametna glavca. Postavil si je hišo iz bambusa in si izdelal bazen, saj je iz reke prinesel veliko vode. Ko je želel skočiti v vodo, pa je prišel zmaj, ki je bil čuvaj Sladkorne deže. Popeljal ga je v ječo. Pametna glavca je tam preležal dolge tri dni.

»Kazen ste odslužili, sedaj pa vam bom pokazal še podzemni del Sladkorne deže,« je dejal zmaj. Tja sta prispela ekspresno hitro. Do sitega sta se najedla sladkarij. Za konec pa ga je zmaj na svojem hrbtu ponesel nad otok Indija Koromandija, tako da si ga je ogledal še iz zraka. Izkušnja je bila fantastična.

Izak, Tobija, Marcel, 3. c



# DROBIŽ



Jakob, 5.c

## Tabor na Krvavcu (doživljajski spis)

Na torek v mesecu januarju smo se s šolo odpravili na Krvavec. Med potjo smo videli veliko zanimivih stvari. Peljali smo se tudi mimo ranča, na katerem živi moja sestrična. Proti koncu vožnje smo se začeli strmo vzpenjati. Ta pot do gondole je trajala približno pol ure.

Gondola se je velikokrat ustavila, saj je bilo vreme zelo vetrovno. Ko smo le prišli na cilj,

nam je učiteljica naročila, naj počakamo na prtljago in nato odidemo v Rozko. Tam smo se okrepčali in se pripravili na smučanje. Najprej smo bili v skupinah, v katere so nas dodelili starši. Kasneje pa so nas vaditelji smučanja po potrebi razdelili v skupine, slabše ali boljše. Po napornem, a zabavnem smučanju smo si zaslužili kosilo. Po njem pa ponovno smučanje. V tem dnevu smo se učili še pravila smučanja (fis pravila) in vozle. Imeli smo tudi pohod in seveda večerjo. Spat smo se punce iz naše sobe odpravile ob devetih, a smo zaspale šele okoli enajstih zvečer.

Dnevi so potekali po enakem vrstnem redu: zajtrk, smučanje, kosilo, smučanje, počitek, večerja, večerne dejavnosti in spanje. Drugi večer smo se v okviru večernih dejavnosti skupaj igrali družabne igre, zadnji dan je prišla na vrsto igra Pokaži, kaj znaš. Zadnji dan smo smučali le dopoldne, po kosilu pa smo dobili medalje.

In spet je prišla na vrsto gondola. Ko smo prišli dol, smo vse spakirali v avtobus in se odpeljali. Na poti proti domu se je nekje na cesti zagozdil nek tovornjak, zato nismo mogli mimo. Kar dve uri in pol smo čakali, dokler ni prišel traktor. Na šolskem dvorišču so nas že nestrpno čakali starši.

Tabor je bil zabaven, veliko smo se novega naučili. Če bi ga morala oceniti z oceno od ena do pet, bi ga ocenila s čisto petico. Spoznala sem veliko novih prijateljev in izboljšala spretnosti smučanja.

Po domače ali v najstniškem jeziku je bil noro carsko.

Ema, 5.c

Tretješolci so razmišljali o tem, kako bi bilo, če bi bili oni šola na Kokrici. Kaj bi naročili svojim učencem? Takole so povedali:

- Naj nikoli več ne packajo po okenskih šipah. Sara
- Da naj že sedaj razmislijo o tem, kako bodo pazili nanjo, ker bo kmalu zelo lepa. Tim
- Naj se ne derejo, ker hrup zelo škoduje šolskim zidovom. Bor
- Ker bo zunaj pred šolo kmalu vse novo in čisto, naj učenci ne brcajo žog v stene. Naj namesto tega rajši ubogajo učitelje in učiteljice. Tudi hodniki bi radi videli, da učenci po njih ne tečejo, ampak lepo hodijo. Nejc
- Učencem bi rekla: Bodite pridni in naročite delavcem, da me bodo lepo pobarvali. Rada bi bila v lepi, novi barvi. Brina







# POGUM

Krepitev kompetence podjetnosti in spodbujanje prožnega prehajanja med izobraževanjem in okoljem v osnovnih šolah



Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada

## V OKVIRU PROJEKTA POGUM, KI POTEKA NA NAŠI ŠOLI, SO UČENCI RAZMIŠLJALI TO IN ONO O POKLICIH...

Četrtošolci in petošolci so razmišljali o svojem sanjskem poklicu. Odgovarjali so na naslednja vprašanja:

**Kateri je tvoj sanjski poklic in zakaj prav ta? Kaj mora človek znati, da pride do tega poklica? Kje se boš ti moral/a potruditi? Katere spretnosti boš moral/a še osvojiti za to?**

Odgovori četrtošolcev:

- **Detektiv.** Ker rad raziskujem. Znati je treba zelo dobro brati in pri tem razmišljati. Dobro je treba znati tudi tuje jezike. Za vse to se bom moral potruditi v šoli. Gašper Ž.
- **Učiteljica.** Ker rada delam z otroki. Učiteljica mora znati vse snovi, kar se učenci učijo pri različnih predmetih. Potruditi se je potrebno, da se vse to naučiš. Naučiti se bom morala razločno razlagati. Zala
- **Veterinarka,** saj imam živali res zelo rada. Za poklic veterinarja se ne smeš bati nobene živali. Tudi znanje tujih jezikov pride prav. Veterinar mora znati živali pozdraviti tako, da jih med zdravljenjem ne boli preveč. Zoja Brina
- **Prodajalka.** Rada kupujem in zdi se mi zabavno gledati prodajalke pri delu. Znati bom morala delati z računalnikom in računati z denarjem. V šoli se bom potrudila za čim boljše ocene. Gaja Š. M.
- **Najrajši bi bila šivilja.** Že sedaj zelo rada šivam. Opraviti je potrebno šolo za šivilje. Treba je znati šivati, rezati blago, meriti, oblikovati obleke. Za vse to se mislim zelo potruditi. Živa

Odgovori petošolcev:

- **Moj sanjski poklic je postati profesionalna balerina.** Zares uživam v plesu, to je nekako moje življenje. Da prideš do tega poklica, moraš imeti veliko zagona, ker baleta ne moreš znati, ampak ga moraš občutiti. Kdor ga ne čuti, ga kljub treniranju ne more obvladati in tak ne bo nikoli zadovoljen. Meni se to zdi uresničljivo. Še posebej se bom morala potruditi pri špicah, ki se mi zdijo najtežji del baleta. Lučka
- **Delala bi v laboratoriju,** ker rada mešam stvari. Laborant mora biti zelo natančen, poznati mora različne kemikalije, barvila, vonjave in podobno. Če bom osvojila še natančnost, se mi zdi, da je zame ta poklic lahko uresničljiv. Alja
- **Moj sanjski poklic je biti keramičar,** ker je tudi moj oči to po poklicu. Keramičar mora znati uporabljati vsa orodja, poznati zelo različne materiale ter znati delati z



# POGUM

Krepitev kompetence podjetnosti in spodbujanje prožnega prehajanja med izobraževanjem in okoljem v osnovnih šolah



REPUBLIKA SLOVENIJA  
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,  
ZNANOST IN ŠPORT



Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada

- računalnikom. Če se bom potrudil v šoli, potem bom lahko postal keramičar. Osvojiti pa bom moral še natančnost, potrpežljivost in pripravljenost na zahtevno delo. Tit
- V življenju bi rad risal tetovaže. To sem si želel že od zgodnjega otroštva. Zelo lepo rišem. Tisti, ki dela tetovaže, mora zelo lepo risati, mora biti spreten in zelo natančen, imeti mora domišljijo. Ta poklic je zame uresničljiv, najbolj pa se bom moral potruditi pri natančnosti. Če pri risanju tetovaž narediš eno samo črtico narobe, tako ostane; ne da se zradirati ali kaj podobnega. Nikola
  - Moj sanjski poklic je izdelovanje igrač za otroke, saj bi mi za to lahko tudi otroci dajali ideje. Da prideš do takega poklica, moraš znati delati z različnimi stroji in tudi spreten je treba biti z rokami, moraš vse dobro premisliti. Ne vem še, če je to zame uresničljivo, a se bom vsekakor zelo potrudil. Matevž A.
  - Rada bi postala pevka. Za to sem se odločila že pri petih letih in od te želje ne odstopam. Glasba je moje življenje. Kdor želi biti poklicni pevec, mora imeti posluš, vztrajnost, poznati mora glasbeno teorijo, predvsem pa mora imeti srce. Zdi se mi, da je zame ta poklic uresničljiv. Moja slabost je le nezaupanje vase. Na tem moram še delati. Da bom zares prišla do tega poklica, bom morala iti na glasbeno srednjo šolo in potem še na fakulteto, verjetno v tujino. Sara E.

V okviru projekta POGUM, ki se navezuje na poklicno orientacijo, pa so večšine novinarstva urile tudi naše marljive, vedoželjne in kreativne novinarke iz petega razreda. To so bile: Ema, Hana, Vanesa in Tanaja, ki so se podale, tako kot se podajo novinarji, na teren. Obiskale so Gostišče Dežman; podjetje, kjer popravljajo izpušne cevi ter vulkanizersko delavnico na Kokrici. Zaposlene so na kratko povprašale po njihovem poklicu in o njihovem delu.

Kaj so bili ljudje pripravljeni povedati, pa si preberite na naslednji strani.



# DROBIŽ



## Poprava izpušnih cevi Asis

*Kaj moraš znati za ta poklic?*

Potrebno je vedeti in znati vse v zvezi z avtomobili.

*Kaj točno ste po poklicu?*

Avtomehanik.

*Katero šolo moraš opraviti?*

Srednjo mehanično šolo.

*Katere navade moraš imeti?*

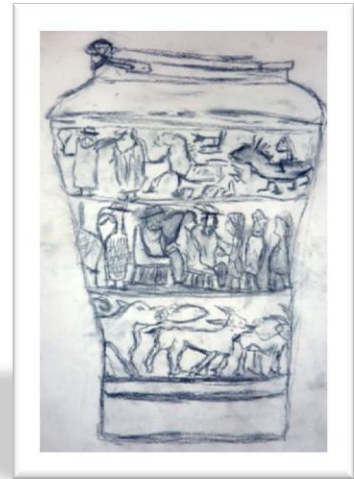
Imeti moraš delovne navade. Brez teh ne gre.

*Zakaj ste se odločili za ta poklic?*

Ker me je takrat veselilo in me veseli še danes.

*Ali imate še kaj zanimivega za dodati?*

Lahko bi govoril še ure in ure, toliko je zanimivega za povedati pri tem delu.



Lučka, 5.c

## Vulkanizerstvo

*Kaj moraš znati za ta poklic?*

Vse od a do ž pri avtomobilih.

*Kaj točno ste po poklicu?*

Gumarski tehnik.

*Katero šolo moraš opraviti?*

Tehniško mehanično srednjo šolo.

*Katere navade moraš imeti?*

Moraš biti priden, potrpežljiv, delaven,...

*Zakaj ste se odločili za ta poklic?*

Ker sem vedel, da bom to delo z veseljem opravljal.

*Ali imate še kaj zanimivega za dodati?*

Rad delam z ljudmi, uporabljam naprave,...

*Koliko uslužbencev dela z vami?*

Z menoj delajo še trije uslužbenci moškega spola.



## Gostišče Dežman

*Kaj moraš znati, da opravljaš to delo?*

Moraš imeti dobre živce in veselje do dela z ljudmi.

*Kaj točno delate?*

Strežem hrano in pijačo.

*Kakšno šolo moraš narediti?*

Gostinsko srednjo šolo, ni pa obvezno. Ta poklic lahko delaš tudi s katerokoli drugo srednjo šolo.

*Kakšne lastnosti mora imeti oseba, ki to delo opravlja?*

Veselje, prijaznost, potrpežljivost.

*Koliko let že opravljate ta poklic?*

Tukaj sem zaposlena že osem let.

*Bi še kaj dodali?*

Da se vsak dan naučim nekaj novega in delo opravljam z veseljem.





# DROBIŽ



## BOGATA INDIJA KOROMANDIJA

Indija Koromandija je dežela,  
kjer ni dela.  
Tam se vsak veseli  
in kar želi, dobi.

Tam se dobi tisoč stvari,  
na primer bombončki  
in lepi balončki.

Dobi se tudi bogato zlato solato,  
liziko čokoladno in  
banano nenavadno.

Hiške so lesene,  
iz smreke narejene.  
Vsaka je drugačna,  
za vsakega privlačna.

Hrano najdeš kar na tleh  
in ničesar v smeteh.  
Zato smetarjev ni,  
ker čistijo prav vsi.

Ta dežela je vesela in najlepša,  
vsem všečna.  
Zato pridi še ti,  
družili se bomo vsi.

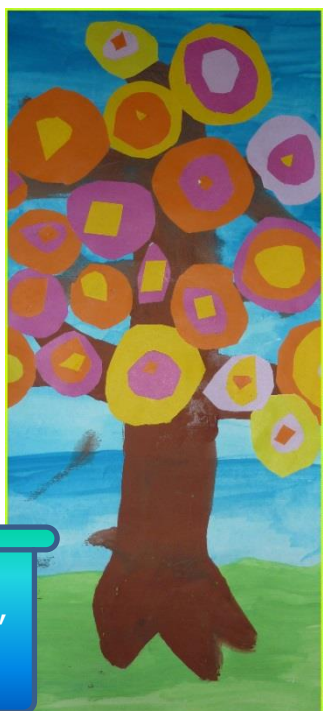
Mila, Nika, Julija, 3. c



Jakob, 1.c,



Nina, skupina Zajček



Matic,  
2.č



Neca, 2.č



Tjaša,  
2.c



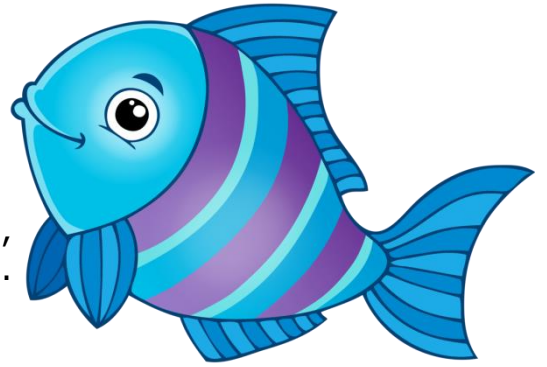
# DROBIŽ



## Stanka in Rudi (domišljajska zgodba)

Nekoč je živela ribica Stanka.

Bila je sladkovodna. V jezeru je plavala s svojimi sestrami in brati. A nekega dne si je zaželela slano vodo. Plavala je po reki navzdol, dokler ni prišla do jezua, ki ga je naredil bober Mitja. Ni vedela, kako naj pride mimo. Bila je velika riba, zato ni mogla skozi luknjo kot paglavci. Šla je do tega bobra in se pritožila, da ne more po reki naprej. Mitja je splaval v svoj dom in se že čez dve minuti vrnil z vedrom, polnim vode. Stanka je skočila vanj, on pa jo je odnesel skozi gozd na drugo stran jezua. Izpustil jo je v reko, da je lahko odplavala naprej. Medtem je kačji samec Rudi lovil neko miško. Ko jo je ujel, jo je pogoltnil in zato je postal žejen. Zaželel si je vode. Skočil je v reko in plaval proti morju. A tudi on je naletel na Mitjev jez. Ker lahko diha tudi na kopnem, bi lahko šel naokoli, vendar je tudi zanj obstajala ena težava. Povsod so bile ptice, ki so ga želele pojesti. Šel je do Mitja in mu zagrozil, da ga bo pojedel, če ne najde rešitve za to težavo. Mitja se je kar tresel od strahu, a je naposled le dobil pametno idejo. Rudiju jo je prišepnil na uho in šla sta do jezua. S seboj je prinesel puško in ustrelil je v zrak. Ptice so takoj odletele stran, saj so mislile, da je lovec. Rudi pa je medtem šel mimo jezua in nazaj v reko. Stanka je plavala in plavala, čez nekaj časa pa je le prišla do morja. Videla je koralni greben in zaplavala proti njemu. Tam so živele ribe vseh vrst. Od zeleno vijoličnih, rumenih, rdečih, modrih, sivih, skratka vseh sort. Stanka se je morala navaditi na slano vodo. Potem pa je ugotovila, da ima v sebi ikre. Odložila jih je pod skalo in odplavala stran. Čez čas je prišel še Rudi. Zagledal je njene ikre in jih zaradi lakote pojedel. Niso se mu zdele okusne, zato jih je izpljunil. Čez nekaj dni so se iz teh iker izlegle dolge ribe, imenovane murene. Šle so vsaka svojo pot. Tudi one so imele otroke. In tudi ti otroci so čez čas imeli otroke. Pa otroci teh otrok so jih tudi imeli in tako naprej.



Izak, 5.c

## Kaj vse je mogoče (nemogoče)

Videla sem klavir, ki je igral violino.

Slon se je skrila v miško luknjo.

Medved se je ustrašil svoje sence, ker se zjutraj ni počesal.

Marsovci so pristali na našem dvorišču, ker jim je zmanjkalo bencina v njihovi ladji.

Niso imeli telefona, da bi poklicali vesoljsko vlečno službo.

Na trobento sem igrala na glas, pa me ni nihče slišal.

Morje se je posušilo, ker je cel teden deževalo.

Ko sem šla na ples, se je moj prijatelj našminkal, ker je imel eno oko zaradi modrice že modro.

Kako je mogoče, da moj dedek nima las, saj je še le star.

Moja sestra, ki je pa novorojenček, pa še nima sivih.

Sara R., 5.c

Slika v ozadju:  
Sara L., 3.c



# DROBIŽ



## Koza z žabjimi nogami (domišljajska zgodba)

Nekoč je za devetimi gorami in devetimi slapovi živela koza. Prebivala je na travniku, zraven katerega je bil ribnik. V njem pa je živel žabec, ki je iskal ženo. Nekega dne se je žabec podal na travnik in ko je zagledal kozo, je vedel, da je to ljubezen na prvi pogled. Žabec je odšel domov, se lepo oblekel in uredil. Vrnil se je h kozi. Vprašal jo je, če bi skupaj živela. Koza je bila takoj za, saj je bila osamljena in je tudi ona iskala moža. Zraven ribnika sta si uredila lepo hiško. Žabec ji je prinesel tudi rože. Postala sta prav lep par. Čez nekaj mesecev sta že imela otroke. Bili so čudni, ampak še vedno so to bili njuni otroci. Bili so majhni kot žabec, imeli so majhne roge in žabje noge, niso imeli repa. Žabec jih je naučil plavati, lahko so dihali pod vodo in na kopnem, ker so bili dvoživke. Koza pa jih je naučila iskati hrano. Kmalu zatem je žabec umrl in za njim še koza. Otroci so se šele kasneje, ko so odrasli, zavedali, kako so drugačni. Čez nekaj časa pa so še oni dobili otroke in potem je bil ribnik poln živali. Vsaka je bila na svoj način posebna in edinstvena.



Gašper Kr., 5. c

## POSTALA SEM ŠOLA

Danes me je prebudil trušč. Ugotovila sem, da se nekaj dogaja z mano.

Ko sem se pretegnila in do konca odprla oči, sem videla, da je okoli mene polno delavcev. To še ni bilo tako hudo. Največja groza se je namreč začela, ko so z mene začeli jemati deske. Moje lepe deske! No, čeprav so bile že malo stare. Po enem tednu stokanja sem ugotovila, da prenavljanje sploh ni tako slaba stvar. Še celo všeč mi je postalo!

Čez nekaj časa sem bila spet lepa tako, kot bi se pomladila za trideset let. Ker sem dobila nova okna, lažje diham in še več svetlobe dobim. O, da ne govorim o kolesarnici, saj sem videti kot grofica!

Zdaj, ko sem prenovljena, se počutim veliko bolje. Zagotovo mi kje kaka hiša zavida. Videvam pa tudi srečne obraze, ki prihajajo vame. Me prav zares zanima, kaj si mislijo.

Komaj čakam, da bo čistilna akcija, takrat bom še lepša. Če bi lahko, bi objela vse uslužbenke in učence, morda še koga, ker tako lepo skrbijo zame. Še več, lahko bi napisala celo zgodbo o njih.

In ne mislite, da pretiravam v tej svoji zavzetosti. Mama me je vedno učila, kaj smem in česa ne. Naučila me je tudi, naj bom vedno hvaležna vsem tistim, ki mi strežejo in ustrezajo.

Upam le, da vse to niso sanje. Ker, če so, se nočem več zbuditi!



Pia, 1.c

Ema M., 5.c



# DROBIŽ



Gaja, 2.c

## Mačjelisičica in njen začetek (domišljajska zgodba)

Pred davnimi časi sta blizu Udinboršta, vsak na svojem koncu, mačka in lisjak sanjala o istih sanjah. O tem, da bi lahko živela boljše, srečnejše življenje. Imela sta namreč grozljivo življenje. V času nezakonitih lovov so se lovci odločili, da bodo postrelili vse lisice in lisjake ter tudi mladiče v gozdu. Ta usodna novica se je po gozdu hitro razširila, zato sta lisjačka dan pred streljanjem starša poslala stran, da bi ga obvarovala gotove smrti. Tako je malček že pri treh mesecih odšel od doma in si našel zatočišče pri reki Kokri. Kmalu pa je izvedel, da starša nista mogla ubežati pred lovci. Našli so ju in najprej ustrelili očeta, nato pa še mami. Ko je lisjaček zrasel v mladeniča, ga je sprejel nek stari lisjak.

Nekega dne sta odšla na lov na neko kmetijo, kjer se je mladi lisjak do ušes zaljubil v prelepo črno mačko Lizo, ki je bila po srcu mila. Tudi ona se je kmalu zaljubila vanj. Naskrivaj sta hodila na zmenke. Nekoč mu je Liza povedala, da ima raztreseno živalsko družino. Od rojstva je bivala v zavetišču, staršev ni poznala. Tako so jo kupili Teračičevi, ki imajo kmetijo, na kateri sedaj živi. Spoznala je nove prijatelje, ki so zanj postali družina. Spoznala je zajčico tetko Milko, kravico Katko, pujska Pepeta ter kozo Metko. Njena najboljša prijateljica pa je bila miška Mini. In tako so se zmenki med lisjakom in Lizo nadaljevali. Nekega dne se je lisjak odločil, da bo Lizo zasnubil. Ampak za dovoljenje je moral vprašati Lizinega očeta – posvojitelja. Ta pa ni dopustil, da bi se lisjak poročil z mačko. Po tej boleči odločitvi sta lisjak in Liza ostala ločena. Čez nekaj časa so se v gozdu spet zaslišali nezakoniti streli, ki so tokrat ubili Lizinega očeta. Na srečo so lisjaka Terčičevi posvojili in so s tem postali prvi ljudje, ki so posvojili lisjaka. Tako sta se Liza in lisjak poročila. Kmalu sta dobila otroka, ki je imel delček od vsakega starša. Lizino glavo, lisjakove oči, okrogel ter puhast rep, lisjakov trup in Lizina stopala. Vse živali, ki so živele pri Teračičevih, so prispevale k vzgoji tega mladiča. Milka ga je navadila jesti korenček, Katka pasti se za ogrado, Pepe valjati se po blatnih lužah, Metka pasti mulo, Mini pa ga je naučila prijaznosti. Mladiča, bila je samička, so poimenovali Mačjelisičica. Tako se je ustvarila nova živalska vrsta.

Sara E., 5. c



Eva, 2.c



# DROBIŽ



## Vesoljka

Sredi velike neskončnosti,  
dolge preproge planetov,  
mala vesoljka živi  
z veliko paketi.

Sledi svojim sanjam,  
da nekoč na Zemlji bo pristala  
in nam v hudih trenutkih  
vedno pomagala.

Iz dneva v dan  
se bolj boji.  
Iz dneva v dan  
svojo dolgo pot kroji.

Vsa srečna vesoljka,  
ko končno v raketi sedi,  
saj je prva iz njihovega rodu,  
ki tam leti.

Gaja, 5. c

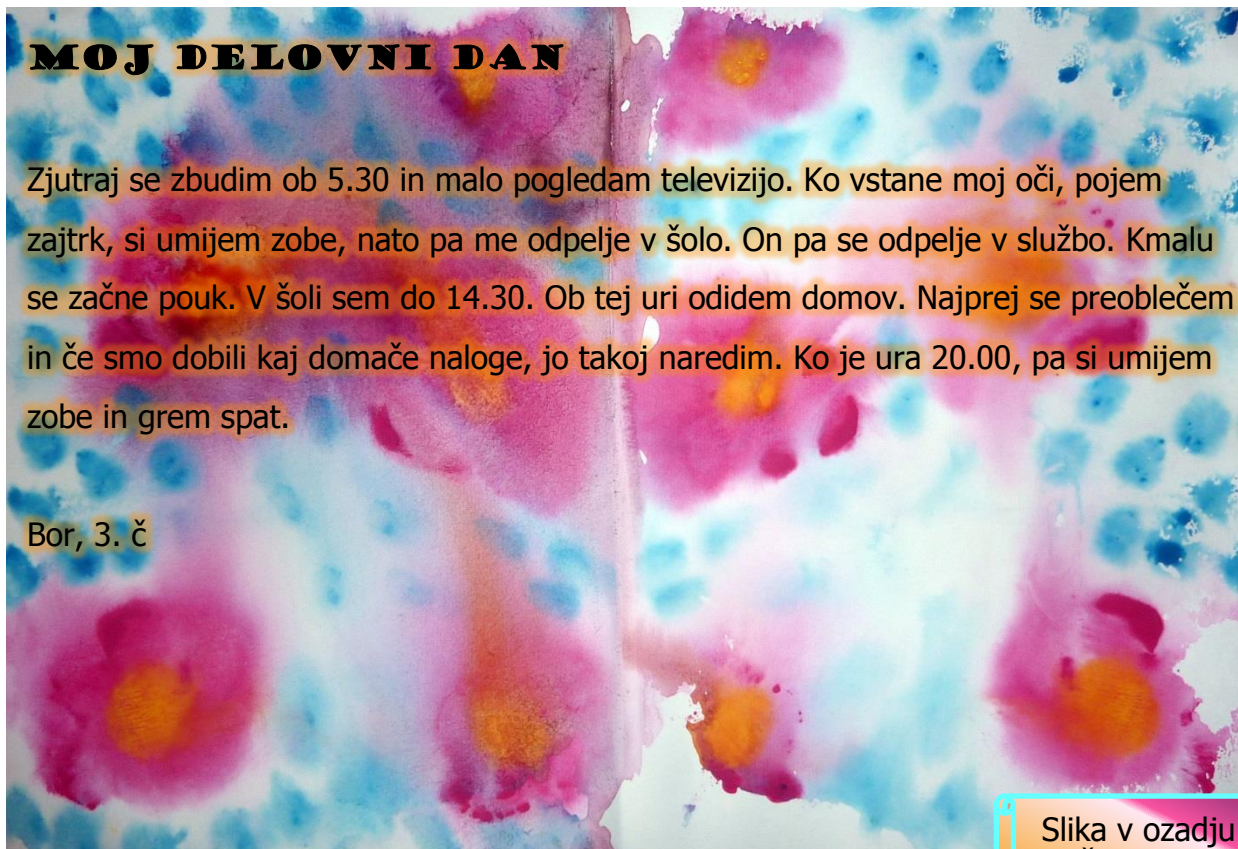


Loti, 2.č

## MOJ DELOVNI DAN

Zjutraj se zbudim ob 5.30 in malo pogledam televizijo. Ko vstane moj oči, pojem zajtrk, si umijem zobe, nato pa me odpelje v šolo. On pa se odpelje v službo. Kmalu se začne pouk. V šoli sem do 14.30. Ob tej uri odidem domov. Najprej se preoblečem in če smo dobili kaj domače naloge, jo takoj naredim. Ko je ura 20.00, pa si umijem zobe in grem spat.

Bor, 3. č



Slika v ozadju:  
Žana, 2.č





## Galerija slik učencev 3.č



## Dan malo drugače (doživljajska zgodba)

Učenci petega razreda Osnovne šole Franceta Prešerna s Kokrice smo 23.10.2018 imeli kolesarski izpit. Zjutraj smo se skupaj z učiteljem športne vzgoje zbrali pred šolo.

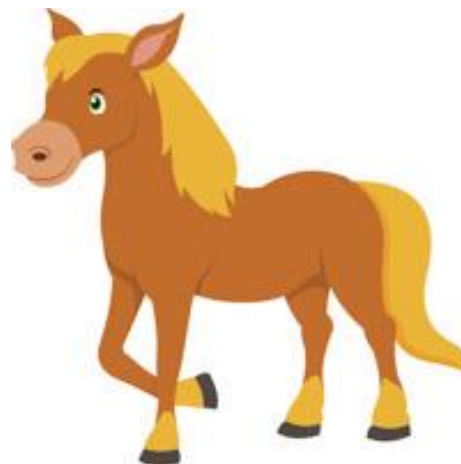
Vsi smo vznemirjeno čakali v vrsti, razporejeni po abecedi. Jaz sem bila triindvajseta, zato sem od strahu, hkrati pa tudi od veselja, komaj čakala, da bom končno na vrsti.

V razredu nas je sedemindvajset, vrsta pa se je vlekla in vlekla. Med čakanjem sem se pogovarjala s sošolkami in sošolci. Čez nekaj časa sem le prišla na vrsto. Začela sem z vožnjo na kolesu. Po približno tridesetih metrih so na pločniku stale učiteljice in preverjale našo vožnjo. Na vožnji sem bila približno petnajst minut. Pri vsakem ovinku sem nakazala roko, pogledala levo in desno ter speljala. Po koncu vožnje sem se počutila odlično. Ko so vsi končali s kolesarskim izpitom, smo zaklenili svoja kolesa in se odpravili v razred. Zopet smo vsi nestrpno čakali. Tokrat na rezultate. Sedeli smo v šolskih klopih, čakali in se pogovarjali med seboj, da je čas hitreje minil. Učitelj je naposled le prispel z rezultati. Opravila sem kolesarski izpit. Bila sem ponosna nase, da sem odpeljala tako dobro. In pa seveda tudi zelo vesela. Tega dne prav gotovo ne bom pozabila.

Gaja, 5. c

## JAZ SEM KONJ

Jaz sem konj, ti pa ne;  
jaz imam rep, ti pa ne;  
jaz sem hiter, ti pa ne;  
jaz sem velik, ti pa ne;  
mene lahko jahajo,  
tebe pa ne morejo.  
Jaz te lahko brcnem v rit,  
ti pa mene ne;  
jaz imam grivo, ti pa ne;  
jaz sem žival, ti pa ne;  
jaz lahko skačem čez ovire, ti pa ne;  
mene lahko vsak poboža, tebe pa noben.



Vanesa, 5. c



# DROBIŽ



## Recept za prijetno preživetje poletnih počitnic

- ne pozabi na kratke hlače in kratko majico
- izogni se uporabi rokavčkov
- nosi samo udobno in zračno obutev
- bodi dobre volje
- ne bodi sam
- ob sebi imej kakšnega prijatelja iz šole
- veliko se kopaj v morju ali v bazenu
- ne bodi predolgo na soncu, da te ne opeče
- ne pozabi na zadostno pitje tekočine
- jej vse, kar je dobrega na mizi
- poizkusi tudi kakšno novo hrano
- kamorkoli greš, za vsak slučaj vzemi s seboj rezervna oblačila
- izogni se konfliktom s prijatelji
- poskusi se v različnih igrah
- igrače deli s prijatelji
- starše spravi v dobro voljo
- če si žalosten, se hitro razvedri z nečim, kar imaš rad/a
- za zajtrk jej le najboljšo hrano
- ko ti prija sladoled, si ga le privošči
- za večerjo ne pojej preveč, da te ne bo bolel trebuh
- uživaj maksimalno
- ne hodi spat preveč zgodaj
- vsako jutro si privošči kakšno športno aktivnost
- knjiga je lahko odlična poletna prijateljica



Ema, 5.c



Hana, 2.č

Hana, 5. c

Novinarki iz 5. razreda, Hana in Ema, sta potrkali na vrata tretješolcev in jih povprašali o zanimivih rečeh.

Tretješolcem sta postavili naslednje vprašanje:

Kaj misliš, kakšna bo šola v prihodnosti?

Tule pa so njihovi odgovori:

**Bolj moderna kot je sedaj.** (Bor, 3.č)

**Da bo lahko letela in notri bodo elektronske tablice.** (Svit, 3.č)

**Imela bo večja okna, nova igrala in prebarvana bo na modro.** (Nika, 3.c)

**Mogoče je ne bo več.** (Jaš, 3.č)

**Brez zvezkov!** (Karin, 3.č)



# DROBIŽ



Tudi novinarki Vanesa in Tanaja sta nekaj učencev iz tretjih razredov povprašali o šoli v prihodnosti. Dobili sta sledeče odgovore:

Bila bi lepa, moderna, dogradili bi učilnice.

(Bor)

Razredi bi bili modernizirani. (Ažbe)

Šola bi dobila še eno nadstropje in nova igrala. (Sara)

V razredu bomo imeli tablice, ne bomo računali. (Lovro)

Pred šolo bi bila zelo moderna igrala. (Brina)

Mogoče bo šola v prihodnosti lebdeča.

(Matevž)

Šola bo mogoče zelo ali preveč kričeča.

(Julija)

Jaz ugibam, da bo šola bolj čudaška. (Mila)



Matevž, 3.c

## Jaz sem pujs

Jaz sem pujs, ti pa ne;  
jaz smrdim, ti pa ne;  
jaz imam rep, ti pa ne;  
s svojo lenobo  
vsakomur se pohvalim.



Sam dobro veš,  
kaj bi dal, da pujs bi bil,  
da bi vsakomur se lahko  
s svojo lenobo pohvalil.

Jaz sem pujs, ti pa ne;  
jaz imam štiri noge, ti pa ne;  
mene imajo za kosilo, tebe pa ne;  
tebe vsak takoj pozabi,  
mene pa nihče.

Nikola, 5. c



Gašper Ko., 5.c



Ema, 5.c



## Zabaven počitniški dogodek

Julija gremo vsako leto z družino na morje v Nerezine. Tja hodi na počitnice tudi moja sošolka Lučka. Z najinima prijateljicama, dvojčicama Melanijo in Karolino, ki sva ju spoznali na morju, vsako leto vsaj enkrat same priredimo nočno kopanje. Zvečer ob približno pol desetih smo se skupaj zbrale na plaži. Vsaka je s seboj prinesla sladkarije, čips ali pijačo. Seveda smo imele tudi kopalke in brisačo. Na začetku smo se malo pogovarjale, potem pa smo z užitkom zaplavale. Voda niti ni bila tako mrzla, zato smo notri ostale kakšnih petnajst minut. Lase smo imele spete v čop, ker se nam jih potem ne bi dalo sušiti. Voda je bila zelo temna. S seboj smo imele tudi vodna očala, da bi lahko videle pod vodo, a ker je bilo temno, nismo videle prav ničesar. Večkrat smo skupaj plavale do boj in nazaj. Po kopanju smo se obrisale in zavile v brisače. Odprle smo sladkarije ter si nalile ledeni čaj v kozarce. Ob dobrem klepetu je čas hitro minil. Malo čez enajst pa smo odšle nazaj v hiško. Čeprav se ta dogodek vsako leto ponovi, ni nikoli dolgočasno. Vsakič se zabavamo in uživamo na polno. Definitivno bomo to ponavljale, dokler bomo hodile skupaj na morje.

Gaja, 5. c



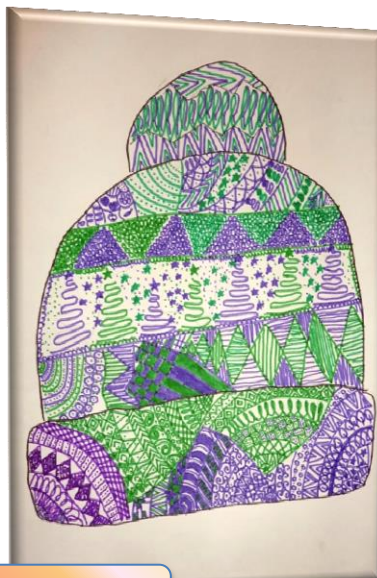
Ajda, skupina Miška



Jakob, 5.c



# DROBIŽ



Lučka, 5.c

## Dan malo drugače (doživljajska zgodba)

V jeseni, ko sem bil še četrtošolec, smo se četrti razredi odpravili na Groharjevo domačijo. Med potjo z avtobusom sva se z Izakom igrala igro in tako je vožnja hitro minila. Na cilj smo prispeli okoli desete ure dopoldne. Izstopili smo in pred vrati nas je čakal Groharjev sorodnik, njegovega imena pa si nisem zapomnil. Nato smo vstopili v notranje prostore.

Hiša je bila zelo velika, na notranjih stenah je bilo polno lepih slik. Hiša je bila videti stara vsaj petdeset let, če ne še malo več. Groharjev sorodnik je bil v odlični formi kljub njegovim letom.

Odpravili smo se v zgornje nadstropje, kjer je bilo že vse pripravljeno za risanje. Posedli smo se, gospod pa nam je začel razlagati, kaj bomo morali narediti. Nekaterim je bilo lahko, drugim pa težko. Meni je šlo dobro, mislim, da celo kar najbolje. Risali smo jabolko, vazo in v njej rože. Vse skupaj pa je bilo potrebno še osenčiti.

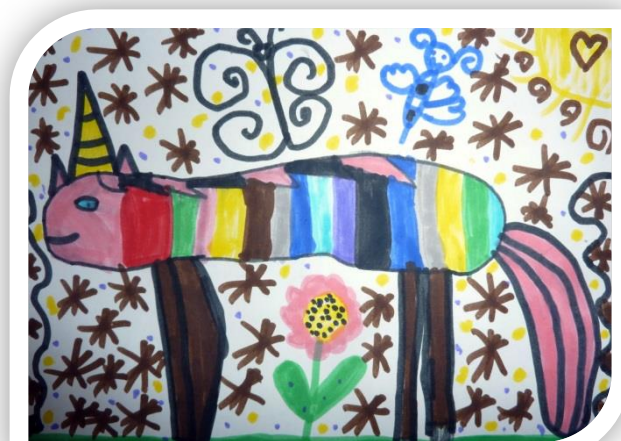
Sprehodili smo se do neke hišice, kjer je bilo polno kipov in slik. Tam so prodajali tudi knjige risanja. Ves navdušen sem jo kupil, ker zelo rad rišem. Nato smo se odpravili proti domu. Z Izakom sva se igrala enako igro kot na poti do domačije. Bilo je odlično, saj sem se naučil novih tehnik risanja. Z veseljem bi se še kdaj vrnil.

Nikola, 5.c

## RESNI LJUDJE

Nekoč pred davnimi časi je za devetimi gorami in vodami živel resen človek. V bistvu ga je nekega dne ukradel povodni mož in ga odpeljal k čarovnici. Ta fant je bil prej vesel in živahen, a ko ga je čarovnica začarala, je postal resen. Preselil se je v mesto, v stolpnico z razkošnim stanovanjem v petem nadstropju. Imel je spalnico, dnevno sobo in stranišče. V zadnjem nadstropju sta bili kuhinja in jedilnica, kamor si šel na zajtrk, kosilo in večerjo. Resnemu človeku je bilo ime Robi. Res je bil resen. Še v službi se ni nikoli nasmehnil. Robi se je hitro naučil brati in pisati pisane in tiskane črke. Nekega dne je šel v službo, a ker je šel peš, ga je odnesel zmaj in ga odpeljal do vile, ki ga je spremenila nazaj v razigranega fanta. Opozorila pa ga je, da če se bo zlagal, bo ponovno postal resen in dolgočasen. Obljubil je, da tega ne bo storil. Preselil se je nazaj na kmetijo k mami, očetu in sestri. Skupaj so bili srečni do konca svojih dni.

Marcel, 3. c



Lili, skupina Miška



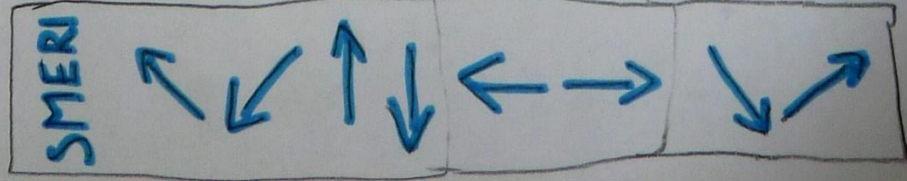
# DROBIŽ



Besedna igra (pripravil Ažbe iz 3. č)

## ISKALNICA BESED

K	R	I	P	A	P	F	A	I	E	R	A	O
A	I	B	U	T	E	K	I	L	V	B	A	T
Č	L	O	V	E	K	Ž	O	R	B	I	V	K
R	D	T	O	M	A	Ž	A	L	M	A	M	O
V	L	A	Z	I	P	A	B	L	K	T	M	R
Z	I	L	K	L	O	B	A	P	O	L	I	A
V	E	Z	R	E	V	O	R	T	O	Š	L	R
Z	F	E	F	T	N	T	O	I	L	L	E	A
D	S	M	E	T	I	R	U	L	K	P	L	U
A	L	I	P	R	C	I	M	O	S	T	I	T
K	A	L	I	N	A	B	I	C	I	C	C	U
G	R	O	B	C	D	K	I	T	A	R	A	K



KLOBUK, PIKAPOLONICA, KOST, PALMA, HARELICA, SNETI, 3 TRI, RAK, ČRV, VRATA, TINT, RIBA, ZLATO, ROŽA, KOST, PALMA, HARELICA, SNETI, 3 TRI, RIBA, ZLATO, ROŽA, MIŠ, TIRI, MOST, KIT, ČLOVEK, SOK, MILO, CIGBAN, GROB, DREVO, KOSILO, ČLOVEK, SOK, MILO, CIGBAN, GROB, KLOBUK, PIKAPOLONICA, KOST, PALMA, HARELICA, SNETI, 3 TRI, RAK, ČRV, VRATA, TINT, RIBA, ZLATO, ROŽA, MIŠ, TIRI, MOST, KIT, ČLOVEK, SOK, MILO, CIGBAN, GROB, DREVO, KOSILO, ČLOVEK, SOK, MILO, CIGBAN, GROB

ZVEZDA, VOZ, ŽARA, PAPIR



# DROBIŽ

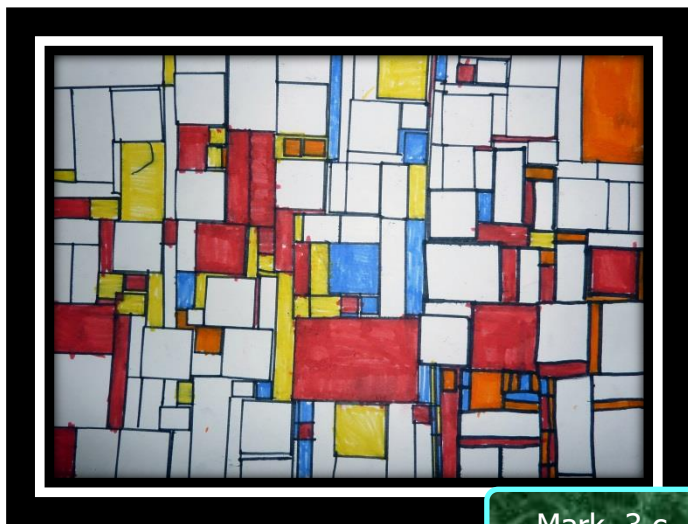


## GALERIJA SLIK

Galerija slik  
učencev 4.c



Galerija slik  
učencev 3.č



Mark, 3.c



Jean Carlo,  
4.c



Elona, 1.č

Naręditę si  
nepozabnę  
počitnicę!

